

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 183

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 11 martie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
		HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR	
13.	— Hotărâre privind adoptarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei Europene către Parlamentul European, Consiliu, Banca Centrală Europeană, Comitetul Economic și Social European, Comitetul Regiunilor și Banca Europeană de Investiții — Analiza anuală a creșterii pentru 2016: Consolidarea redresării și stimularea convergenței COM (2015) 690	2–3	
14.	— Hotărâre privind adoptarea opiniei referitoare la propunerea de Regulament de instituire a Programului de sprijin pentru reforme structurale pentru perioada 2017—2020 și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1.303/2013 și (UE) nr. 1.305/2013 COM (2015) 701	4–5	
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
47.	— Ordin al ministrului afacerilor interne privind desemnarea personalului Ministerului Afacerilor Interne competent să constate contravențiile și să aplice sancțiuni contravenționale prevăzute de Legea nr. 349/2002 pentru prevenirea și combaterea efectelor consumului produselor din tutun	5	
286.	— Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale pentru aprobarea cantităților de motorină aferente trimestrului IV al anului 2015, ce beneficiază de ajutor de stat acordat sub formă de rambursare	6	
		ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
		Decizia nr. 5 din 10 februarie 2016 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală)	7–11
		ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ	
		561. — Decizie privind sancționarea Societății A & E INSURANCE BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. cu retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare	12
		562. — Decizie privind sancționarea Societății GRUP PHOENIX BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. cu retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare	13
		563. — Decizie privind sancționarea Societății ASIG BROKER'S GROUP — BROKER DE ASIGURARE — S.A. cu retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare	14
		564. — Decizie privind sancționarea Societății ARTMA BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. cu retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare	15

HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRĂRE

privind adoptarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei Europene către Parlamentul European, Consiliu, Banca Centrală Europeană, Comitetul Economic și Social European, Comitetul Regiunilor și Banca Europeană de Investiții — Analiza anuală a creșterii pentru 2016: Consolidarea redresării și stimularea convergenței COM (2015) 690

În temeiul prevederilor art. 67 și ale art. 148 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene și ale art. 160—185 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Luând în considerare Opinia nr. 4c-19/203, adoptată de Comisia pentru afaceri europene, în ședința din 1 martie 2016, Camera Deputaților:

1. Salută lansarea Analizei anuale a creșterii pentru 2016 în deschiderea Semestrului european, ce instituie un nou ciclu anual de guvernare economică, mai ales în condițiile în care se prefigurează o nouă criză financiară și economică, înainte ca efectele crizei precedente să fi fost înlăturate; reamintește că Semestrul european a fost conceput tocmai pentru evitarea altor crize și apreciază că o coordonare mai accentuată a politicilor economice la nivelul Uniunii Europene ar putea reduce substanțial efectele unei eventuale noi crize.

2. Observă că răspunsul Uniunii Europene la criză și refacerea după criză s-au bazat pe doi piloni majori: disciplina bugetar-fiscală și reformele structurale îndreptate spre mărirea și flexibilizarea piețelor. Narațiunea din spatele acestei abordări se construiește pe două ipoteze majore: cauza principală a crizei a fost indisciplina bugetară a statelor, iar economia nu funcționează optim din cauza piețelor rigide (piața muncii, piața de produse și servicii) care creează obstacole în calea investitorilor potențiali. Față de acest diagnostic, s-a propus răspunsul bazat pe cei doi piloni: consolidarea fiscală pentru a disciplina statele și reforme structurale pentru a trata deficitul de ofertă.

3. Consideră că există însă o narațiune alternativă bazată pe alte două ipoteze majore: cauza principală a crizei a fost indisciplina piețelor, în special a celor financiare, iar economia nu funcționează optim din cauza deficitului de cerere. Investitorii nu investesc din cauza incertitudinii mari privind vânzarea produselor și serviciilor lor unei populații fie prea prudente, fie fără suficienți bani.

4. Observă că partea cea mai importantă a pilonului investiții este a treia axă, care se referă la eliminarea obstacolelor de reglementare și flexibilizarea piețelor pentru a atrage investitorii privați. Acest lucru este identic cu pilonul doi al reformelor structurale, adică stimularea ofertei. Noul pilon nu aduce *de facto* nicio noutate în abordarea asimetrică de până acum a managementului ofertei și a managementului cererii. Observă că preocuparea principală este înlăturarea obstacolelor din calea investitorilor, o măsură exclusiv pe partea de ofertă în economie.

5. Reține abordarea Comisiei Europene de menținere a celor trei priorități identificate în 2015, în sprijinul foii de parcurs stabilite de cei cinci președinți pentru finalizarea Uniunii

economice și monetare, dar observă că rezultatele așteptate privind creșterea economică și ocuparea nu s-au realizat într-o măsură suficientă; consideră că ar putea fi nevoie de o schimbare de priorități sau măcar o ajustare a lor.

Cu privire la relansarea investițiilor

6. Admite că progresele înregistrate atât în mobilizarea investițiilor private și publice, cât și în selecția proiectelor strategice în cadrul Planului de investiții pentru Europa trebuie să fie însoțite de un mediu de investiții și de reglementare îmbunătățit la nivel național și european.

7. Recomandă ca impactul Planului de investiții pentru Europa asupra creșterii economice să fie analizat din multiple perspective din punctul de vedere al doctrinelor macroeconomice, astfel încât să rezulte o diversitate de acțiuni posibile, mărind astfel flexibilitatea politicilor la nivelul Uniunii Europene, dar și la nivelul statelor membre, unde este aplicabil; ar putea fi favorizată utilizarea unui mix de politici care să abordeze atât managementul ofertei, cât și managementul cererii.

8. Subliniază că este esențial să se promoveze un mediu favorabil investițiilor publice, în special în proiectele mari de infrastructură, dar și în capitalul uman, printr-o interpretare mai flexibilă a regulilor bugetare.

9. Consideră imperios necesară relansarea investițiilor pe plan național în cursul anului 2016, care să fie însoțită de o îmbunătățire a mediului investițional și de o mai bună reglementare la nivel național, având în vedere situația necorespunzătoare a investițiilor în cursul anului 2015.

10. Subliniază că la nivel național:

— ar fi benefice analizarea tuturor barierelor specifice, administrative sau de reglementare privind investițiile, care împiedică furnizarea rapidă a finanțării pentru proiectele de investiții, și identificarea, împreună cu Comisia Europeană și cu reprezentanții mediului privat, a modalităților de eliminare cât mai rapidă a acestor bariere;

— au fost îmbunătățite condițiile de creditare bancară a întreprinderilor;

— în sectorul privat, nivelul de îndatorare este unul normal, inclusiv în privința creditelor așa-numite neperformante;

— vor fi luate măsuri de eliminare a obstacolelor din calea liberei circulații a capitalurilor, conform foii de parcurs întocmite de Comisia Europeană;

— mai sunt necesare măsuri, care ar putea fi întreprinse în anul 2016, privind susținerea dezvoltării proiectelor de investiții

private și publice și a platformelor de investiții, precum și valorificarea posibilității de a combina Fondul European de Investiții Strategice cu alte fonduri ale Uniunii Europene.

Cu privire la continuarea reformelor structurale

11. Consideră corect faptul că Analiza anuală a creșterii 2016 pune accentul pe finalizarea pieței unice europene prin eliminarea obstacolelor care derivă din reglementări și standarde diferite între statele membre ale Uniunii Europene; este nevoie într-adevăr de o mai bună coordonare a politicilor economice, căci o piață unică funcțională este condiționată de o economie integrată, care are capacitatea de a gestiona eficient propriile resurse, prin valorificarea potențialului economic al statelor membre.

12. Salută acțiunea de identificare a obstacolelor cu care se confruntă mediul de investiții din fiecare țară, inclusiv România, ca fiind un pas important pentru depășirea obstacolelor, dar consideră că trebuie angajat același efort în vederea sprijinirii cererii, prin investiții publice directe care să însoțească Planul de investiții pentru Europa, destinat să promoveze investițiile private prin schimbarea profilului de risc al proiectelor.

13. Semnalează ca esențială îmbunătățirea în continuare a supravegherii și reglementării piețelor financiare a căror volatilitate și natură excesiv speculativă pot conduce la alte crize financiare majore, ca și a piețelor incipiente ale statelor membre ce pot fi mai puternic afectate din cauza interconectării.

14. Salută accentul pus pe responsabilitatea bugetară, ca unul dintre pilonii de bază ai recomandărilor din Analiza anuală a creșterii, dar reamintește că stabilitatea macroeconomică nu este însă și suficientă, deoarece pentru a asigura creșterea economică este nevoie de investiții în economie; pentru ca acestea să se realizeze, trebuie înlăturată starea de incertitudine care descurajează investitorii să finanțeze proiecte.

15. Subliniază că România:

— își continuă eforturile de modernizare a economiei, în condițiile în care a realizat deja stabilizarea macroeconomică necesară;

— în cadrul procesului de convergență, va lua parte la dialogul inițiat de Comisia Europeană cu privire la principalele provocări apărute, inclusiv pe linia creșterii productivității pe termen mediu;

— va participa la schimburi de bune practici între statele membre ale UE și la elaborarea de standarde comune privind piața forței de muncă, competitivitatea, mediul de afaceri și administrație publică, precum și anumite aspecte ale politicii fiscale.

Cu privire la șomaj

16. La act că în această comunicare se subliniază că: „Șomajul de lungă durată este unul din factorii conecși creșterii sărăciei în UE de la începutul crizei. În 2014, un sfert din populația UE era expusă riscului de sărăcie sau de excludere socială.”

Această hotărâre a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din 9 martie 2016, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

17. Observă că diferența dintre statele membre UE în ce privește șomajul sugerează o variație a politicilor socio-economice între acestea. Deși în domeniul ocupării forței de muncă Uniunea Europeană are doar competențe de sprijin al acțiunilor statelor membre, Uniunea putând contribui cu elaborarea unei strategii de ocupare a forței de muncă, cu crearea unui cadru de cooperare, cu măsuri de organizare și coordonare, de valorificare a schimbului de bune practici, recomandă totuși un efort mai susținut al Comisiei Europene în ce privește convergența și adaptabilitatea la condițiile locale.

18. Menține observațiile și recomandările privind integrarea șomerilor de lungă durată pe piața forței de muncă — COM (2015) 462:

— accentul pe dezvoltarea spiritului antreprenorial și recomandarea ca documentele Uniunii Europene destinate sprijinirii șomerilor să evidențieze tendința actuală de modificare a paradigmei locului de muncă, să prezinte noua paradigmă a acelor locuri de muncă care utilizează tehnologii înalte și care au o componentă antreprenorială accentuată și să ofere exemple de asemenea locuri de muncă, precum și metode de acces la astfel de locuri de muncă;

— în contextul Semestrului european, finalizat cu recomandările specifice de țară, s-a consemnat necesitatea unei aplicări echilibrate a flexibilității și securității, dar situația contractelor fără timp de lucru, precum și a acordurilor dintre salariați și patronat pentru salvarea întreprinderii prin reducerea temporară a drepturilor salariaților nu a fost evaluată ca realizare sau eșec al conceptului de flexicuritate.

19. Admite că sistemul de protecție socială are nevoie de reforme substanțiale pentru a se putea adapta la noile realități marcate de îmbătrânirea populației. Sprijinirea capitalului uman este importantă pentru investiții, iar crearea locurilor de muncă trebuie să rămână un element-cheie al eforturilor de reformă.

Cu privire la politicile bugetare responsabile

20. Consideră că este nevoie de anumite flexibilizări ale regulilor de disciplină fiscală în cadrul Pactului de stabilitate și creștere, în funcție de situația fiecărui stat membru, mai ales acolo unde se fac investiții. Ritmul ajustărilor bugetare ar trebui să țină seama de situația fiecărui stat membru; spre exemplu, România a avut o creștere economică de 3,7% în 2015 față de anul 2014 și are estimată o creștere de 4,1% pentru 2016, ceea ce ar justifica un ritm mai susținut al acestor ajustări.

21. Consideră că sunt necesare reforme structurale în sistemul de educație, în cercetare și inovare — acestea fiind în prezent subfinanțate.

22. Susține prezenta comunicare și crede că relansarea investițiilor, continuarea reformelor structurale și gestionarea în mod responsabil a finanțelor publice vor ghida cu succes acțiunea statelor membre ale UE în perioada următoare.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

**privind adoptarea opiniei referitoare la propunerea de Regulament de instituire
a Programului de sprijin pentru reforme structurale pentru perioada 2017—2020 și de modificare
a Regulamentelor (UE) nr. 1.303/2013 și (UE) nr. 1.305/2013 COM (2015) 701**

În temeiul prevederilor art. 67 și ale art. 148 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene și ale art. 160—185 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Luând în considerare Opinia nr. 4c-19/187, adoptată de Comisia pentru afaceri europene în ședința din 1 martie 2016, Camera Deputaților:

1. la act de faptul că propunerea de Regulament face parte din pachetul Semestrului european, lansat în noiembrie 2015, și a fost elaborată în contextul prezentării de către Comisia Europeană a Analizei anuale a creșterii pentru anul 2016.

2. Acceptă evaluarea Comisiei Europene că reformele structurale necesită punerea în aplicare eficientă, iar unele administrații publice nu sunt în măsură să îndeplinească acest obiectiv, și că se impune crearea unui mediu de reglementare și instituțional solid, care să faciliteze funcționarea normală a economiei.

3. Observă că Programul de sprijin pentru reforme structurale este conceput pentru furnizarea de asistență pentru autoritățile statelor membre, pentru măsuri care vizează reforma instituțiilor, guvernanta, administrare.

4. la act de faptul că Programul propus intenționează să adauge valoare și să completeze rezultatele deja confirmate ale măsurilor de sprijin existente, concentrându-se asupra aspectelor de asistență acordată autorităților naționale ale statelor membre care solicită aceasta, în special cele legate de consultanța și expertiza de pe teren, pe tot parcursul procesului de reformă sau în funcție de etapele definite sau pentru diferite faze ale procesului de reformă.

5. Apreciază faptul că sunt vizate reformele indicate în recomandările specifice de țară din cadrul Semestrului european, mai ales că sunt permanent contabilizate restanțe. Consideră că tocmai complexitatea și profunzimea sarcinilor rezultate din recomandări ar putea fi un criteriu de eligibilitate pentru acordarea finanțării, foarte corect de altfel, întrucât prioritatea ar reveni statelor cu cele mai multe probleme.

6. Observă că principalele acțiuni vizate sunt consolidarea capacității administrative și a bunelor practici, prin acțiuni concrete, utile, dar de mică anvergură și cu costuri mici, cum sunt: seminare, conferințe și ateliere, vizite de lucru, studii, cercetări, analize și sondaje, evaluări și studii de impact, elaborarea, punerea în aplicare și evaluarea proiectelor, consolidarea capacității IT, expertiza legată de consilierea în materie de politici, schimbările în materie de politici, reformele legislative, instituționale, structurale și/sau administrative și punerea la dispoziție de experți (rezidenți), organizarea sprijinului operațional pe teren în domenii precum azilul, migrația și controlul frontierelor.

7. Observă că inițiativa Comisiei Europene se întemeiază pe prezumția că sprijinul este livrat mai eficient prin redirectionarea fondurilor existente spre noul Program, mai degrabă decât printr-o mai bună utilizare a fondurilor existente în regim curent; semnaleză că această abordare este contrară principiului că nu ar trebui create noi mecanisme înainte de a optimiza funcționarea celor existente.

8. la act de faptul că Programul nu presupune o finanțare suplimentară din bugetul Uniunii Europene, ci doar o redistribuire de fonduri; astfel, plafonul bugetar este stabilit la

142.800.000 euro pe parcursul perioadei 2017—2020, sumă ce va fi dedusă din bugetele existente, după cum urmează: 122.233.000 euro din resursele pentru asistență tehnică disponibile în cadrul fondurilor structurale în general și 30.567.000 euro din resursele pentru asistență tehnică disponibile în cadrul Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală.

9. la act de faptul că în documentul de lucru al serviciilor Comisiei Europene care însoțește propunerea de Regulament — SWD (2015) 750 se precizează că suma totală se împarte pe ani, astfel: anul 2017 — 23.625.000 euro, anul 2018 — 32.025.000 euro, anul 2019 — 40.425.000 euro și anul 2020 — 46.725.000 euro. Constată că, pentru primul an de aplicare, alocarea nu atinge nici măcar 1.000.000 euro pentru fiecare stat membru al UE, în condițiile în care numărul acțiunilor eligibile pentru finanțare este foarte mare, ceea ce ar putea descuraja statele membre să formuleze cereri și ar afecta lansarea Programului. Semnalează că multitudinea acțiunilor eligibile pentru finanțare ridică semne de întrebare asupra suficienței sumei totale alocate Programului.

10. Apreciază că mecanismul de decizie al alocărilor de către Comisia Europeană nu este bine precizat, criteriile privind urgența, extinderea și profunzimea problemelor identificate de statele membre în cauză necesitând detalii clarificatoare; consideră că imprecizia acestor criterii ar putea determina unele state să renunțe la a depune cereri, considerând că s-ar angaja într-o activitate lipsită de eficiență.

11. Observă că Programul este conceput pentru a ajuta acele state membre care au nevoie de ajutor în domeniul capacității administrative și al guvernantei economice; aceasta, precum și faptul că un argument de bază al inițiativei este succesul grupului de sprijin și al misiunii speciale (*task force*) pentru Grecia și Cipru pot conduce la rezerve în a formula cererea de participare din partea unor state membre care nu se consideră a se afla într-o asemenea dificultate.

12. Apreciază că una dintre cheile de evaluare a contribuției Programului la realizarea obiectivelor anunțate este procentul cu care se vor completa resursele existente în materie de consolidare a capacității administrative prin asistență tehnică disponibilă în cadrul altor programe de finanțare ale UE și că raportul de evaluare intermediară pe care Comisia Europeană îl va prezenta Parlamentului European și Consiliului UE până cel târziu la jumătatea anului 2019 ar trebui să prezinte aceste date.

13. Consideră că, dacă se acceptă validitatea conceptului pe care este construită inițiativa, atunci obiectivul general, obiectivele specifice, precum și acțiunile eligibile pentru finanțare sunt acceptabile.

14. Consideră că numai în cazul acceptării validității concepției Comisiei Europene se poate confirma că finanțarea în cadrul Programului a activităților preconizate are valoare adăugată și respectă principiul subsidiarității. Admite, cu rezervele exprimate, validitatea și suficiența argumentării utilității propunerii din perspectiva criteriului insuficienței acțiunii naționale și acceptă argumentele Comisiei Europene privind

necesitatea acțiunii la nivelul Uniunii, întrucât obiectivele acțiunii europene pot fi realizate, astfel, în mod superior față de acțiunea națională din fiecare stat membru. Apreciază că, deși nu se poate stabili cu adevărat valoarea adăugată înainte ca Programul să devină operațional, acțiunile propuse pot contribui la creșterea capacității administrative a autorităților cu sarcini specifice în realizarea reformelor structurale, astfel încât se poate considera că propunerea de Regulament este conformă cu principiul subsidiarității.

15. Constată că autoritățile din România pot fi încadrate în categoria celor cu probleme identificate de către Curtea de Conturi a Uniunii Europene, pe cele trei puncte slabe principale care duc la defecte majore în punerea în aplicare a politicilor și reformelor în anumite domenii:

a) dificultățile autorităților responsabile de domenii specifice de a traduce obiectivele de reformă în planuri de acțiune;

b) eșecul autorităților responsabile de a adopta instrumentele relevante de punere în aplicare pentru atingerea obiectivelor;

c) o abordare legalistă și formalistă de a pune în aplicare normele Uniunii, cu impact limitat asupra obiectivelor urmărite.

16. Consideră că România ar trebui să participe la acest Program, având în vedere că administrația sa, atât la nivel central, cât și local, are încă numeroase probleme de finanțare, de organizare și de funcționare; în același timp, suportul avut în vedere include și asistență pentru utilizarea eficientă și eficace a fondurilor Uniunii, ceea ce ar putea favoriza atât creșterea ratei de absorbție, cât și creșterea eficienței fondurilor absorbite.

17. În act de fapt că Banca Europeană de Investiții a confirmat că va asigura sprijin Guvernului Român pentru îmbunătățirea managementului și consolidării absorbției fondurilor europene structurale și de investiții, realizarea agendei de reforme structurale și investiții în sectorul public, în vederea realizării obiectivelor din Acordul de parteneriat 2014—2020.

Această hotărâre a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din 9 martie 2016, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

București, 9 martie 2016.
Nr. 14.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN

privind desemnarea personalului Ministerului Afacerilor Interne competent să constate contravențiile și să aplice sancțiuni contravenționale prevăzute de Legea nr. 349/2002 pentru prevenirea și combaterea efectelor consumului produselor din tutun

Având în vedere prevederile art. 14¹ din Legea nr. 349/2002 pentru prevenirea și combaterea efectelor consumului produselor din tutun, cu modificările și completările ulterioare,

văzând considerentele din Referatul de aprobare nr. 88.648/2016,

ținând seama de faptul că efectele actului prin care se stabilește personalul competent se produc într-o singură aplicare, la momentul desemnării, și că în acest fel actul respectiv are caracter individual,

și că, deși art. 11 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, instituie obligația publicității doar pentru actele normative, nu și pentru cele cu caracter individual, totuși publicitatea actului de desemnare asigură, într-o manieră adecvată, predictibilitatea actelor normative care stabilesc contravenții și sancțiuni contravenționale, respectiv prezintă utilitate și pentru organul de control,

în temeiul art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor interne emite următorul ordin:

Art. 1. — Se desemnează să constate contravenții și să aplice sancțiuni contravenționale, potrivit art. 14¹ din Legea nr. 349/2002 pentru prevenirea și combaterea efectelor consumului produselor din tutun, cu modificările și completările ulterioare:

a) ofițerii și agenții de poliție din cadrul Poliției Române;

b) ofițerii și agenții de poliție din cadrul Poliției de Frontieră Române;

c) personalul din cadrul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență și inspectoratelor pentru situații de urgență județene/București-Ilfov;

d) ofițerii și subofițerii din cadrul Jandarmeriei Române.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul afacerilor interne,
Petre Tobă

București, 10 martie 2016.
Nr. 47.

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN
pentru aprobarea cantităților de motorină
afere trimestrului IV al anului 2015,
ce beneficiază de ajutor de stat acordat
sub formă de rambursare

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 109.296 din 8 martie 2016 al Direcției generale politici agricole și strategii, precum și prevederile art. 9 alin. (3) și ale art. 10 din Hotărârea Guvernului nr. 1.174/2014 privind instituirea unei scheme de ajutor de stat pentru reducerea accizei la motorina utilizată în agricultură, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 10 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 1.185/2014 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă cantitățile de motorină aferente trimestrului IV al anului 2015, ce beneficiază de ajutor de stat acordat sub formă de rambursare, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Cantitatea totală de motorină prevăzută la art. 1 este de 56.268.548,650 litri, iar valoarea totală a ajutorului de stat aferent este de 101.142.716,198 lei.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Achim Irimescu

București, 8 martie 2016.
 Nr. 286.

ANEXĂ

CANTITĂȚILE
de motorină aferente trimestrului IV al anului 2015,
ce beneficiază de ajutor de stat acordat sub formă de rambursare

Nr. crt.	Specificare	Cantități de motorină (litri)	Valoare ajutor de stat (*) (lei)
1	Sectorul vegetal	50.371.101,500	90.542.054,946
2	Sectorul zootehnic	5.837.274,150	10.492.500,285
3	Sectorul îmbunătățiri funciare	60.173,000	108.160,967
	Total	56.268.548,650	101.142.716,198

(*) Pentru trimestrul IV al anului 2015, valoarea nominală a ajutorului de stat este 1,7975 lei/litru.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT ÎN MATERIE PENALĂ

DECIZIA Nr. 5**din 10 februarie 2016**

Dosar nr. 4.513/1/2015HP/P

Mirela Sorina Popescu — președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, președintele completului

Luciana Mera — judecător la Secția penală

Săndel Lucian Macavei — judecător la Secția penală

Anca Mădălina Alexandrescu — judecător la Secția penală

Simona Daniela Encean — judecător la Secția penală

Mariana Ghena — judecător la Secția penală

Geanina Cristina Arghir — judecător la Secția penală

Luminița Livia Zglimbea — judecător la Secția penală

Cristina Rotaru Radu — judecător la Secția penală

S-a luat în examinare sesizarea formulată de către Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori în Dosarul nr. 3.778/63/2014* prin care, în baza art. 475 din Codul de procedură penală, se solicită Înaltei Curți de Casație și Justiție pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei probleme de drept:

„Dacă în cazul infracțiunii de proxenetism săvârșită în modalitatea determinării prostituției lipsește tipicitatea ca și trăsătură esențială a infracțiunii, în cazul în care întreținerea de acte sexuale în scopul obținerii de foloase a avut loc în mod repetat, dar cu aceeași persoană.”

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a fost constituit conform prevederilor art. 476 alin. (6) din Codul de procedură penală și art. 27⁴ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința este prezidată de către președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, doamna judecător Mirela Sorina Popescu.

La ședința de judecată participă doamna Otilia Constantin, magistrat-asistent în cadrul Secției penale, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este reprezentat de domnul procuror Cosmin Grancea.

Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la data de 20 ianuarie 2016 a fost depus raportul, întocmit în cauză de către judecătorul-raportor, doamna judecător Luciana Mera, prin care s-a exprimat opinia că prezenta sesizare este inadmisibilă.

Totodată, precizează că la dosar au fost trimise punctele de vedere ale magistraților din cadrul curților de apel București, Bacău, Brașov, Cluj, Constanța, Galați, Oradea, Târgu Mureș și Timișoara, opinia majoritară fiind în sensul că în cazul infracțiunii de proxenetism săvârșite în modalitatea determinării practicării prostituției lipsește tipicitatea, ca trăsătură esențială a infracțiunii, în ipoteza în care întreținerea de acte sexuale în scopul obținerii de foloase patrimoniale a avut loc în mod repetat, dar cu aceeași persoană.

Sub aspectul admisibilității prezentei sesizări, magistrații curților de apel Bacău și Brașov au opinat că prin dezlegarea care ar trebui să o dea instanța supremă se tinde la rezolvarea

conflictului de drept dedus judecății, astfel că cererea este inadmisibilă.

Toate curțile de apel din țară au comunicat faptul că nu au fost identificate hotărâri judecătorești privind chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată.

De asemenea, arată că Direcția legislație, studii, documentare și informatică juridică din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție a trimis la dosar punctul de vedere, acesta fiind în același sens cu punctul de vedere majoritar exprimat de magistrații curților de apel. Totodată, s-a mai arătat că modificarea conținutului unei norme juridice în sensul adaptării ei la realitățile sociale este o prerogativă exclusivă a autorității legislative, în lumina dispozițiilor art. 61 alin. (1) din Constituție.

Se mai precizează că raportul a fost comunicat inculpaților în conformitate cu dispozițiile art. 476 alin. (9) din Codul de procedură penală, însă aceștia nu au formulat puncte de vedere cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării.

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a depus, la data de 26 ianuarie 2016, concluzii privind rezolvarea de principiu a chestiunii de drept supuse dezlegării, iar prin Adresa nr. 3.230/C/3060/III-5/2015 din data de 26 ianuarie 2016, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că nu există în lucru nicio sesizare având ca obiect promovarea unui recurs în interesul legii vizând problema de drept supusă dezlegării. La data de 8 februarie 2016, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a depus concluzii reformulate prin care solicită pronunțarea unei decizii prin care problema de drept supusă dezlegării în cauza de față să primească următoarea rezolvare:

1. În cazul determinării prostituției nu este necesar ca persoana care a fost determinată să practice prostituția să purceadă la întreținerea de acte sexuale.

2. Pentru practicarea prostituției nu este necesar ca întreținerea de acte sexuale în scopul obținerii de foloase să se realizeze cu mai multe persoane.

Președintele completului, doamna judecător Mirela Sorina Popescu, președinte al Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, a solicitat domnului procuror să pună concluzii asupra admisibilității sesizării formulate de Curtea de Apel Craiova.

Reprezentantul Ministerului Public a apreciat că sunt îndeplinite condițiile cerute de lege privind instanța care trebuie să formuleze sesizarea, titularul sesizării și legătura cu fondul cauzei, condiții care nu sunt contestate în raportul întocmit în cauză. Însă se arată în cuprinsul raportului că problema de drept nu este una veritabilă și dificilă și că aplicarea dreptului se impune în mod evident, încât nu lasă loc de îndoială.

Arată că în raport se face vorbire de Decizia nr. 3/2014 din 14 aprilie 2014, pronunțată de Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie civilă, care se referă la existența unei chestiuni de drept veritabile și dificile. Însă, în materie civilă condițiile pentru formularea unei sesizări pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile sunt diferite de cele din materia penală, întrucât dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă prevăd o condiție suplimentară, respectiv condiția noutății. Prin Decizia nr. 3/2014, sesizarea a fost respinsă ca inadmisibilă, întrucât nu a fost îndeplinită condiția noutății, cerință care nu se regăsește printre condițiile prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală. De asemenea, procurorul a precizat că în raportul întocmit în cauză se reține că

nu există jurisprudența curților de apel, a Înaltei Curți și nici a Curții Constituționale.

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie civilă a arătat în Decizia nr. 3/2014 că problema de drept nu este nouă și că s-a dezvoltat o jurisprudență constantă care a clarificat chestiunea de drept supusă dezlegării.

Prin urmare, situația juridică este diferită, legea penală neprevăzând condiția noutății, chiar dacă aceasta ar putea fi acceptată, și nici nu există o jurisprudență dezvoltată în rezolvarea chestiunii de drept a cărei lămurire se cere.

Procurorul a apreciat că, prin raportul întocmit în cauză, în mod indirect se face referire la decizia Curții de Justiție a Uniunii Europene pronunțată în Cauza *Ciffit*. Astfel, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a dezvoltat teoria actului clar atunci când există o jurisprudență constantă a curții sau când interpretarea corectă a dreptului comunitar nu lasă loc niciunei îndoiele rezonabile, instanța putând refuza formularea unei întrebări preliminare. În paragraful 16 din decizie, Curtea de Justiție a Uniunii Europene arată că înainte de a se ajunge la această concluzie instanța națională trebuie convinsă că problema de drept este în mod egal evidentă curților din celelalte state membre și curților de justiție.

Față de opiniile exprimate de magistrații din cadrul instanțelor naționale, în opinia procurorului, rezultă că problema de drept nu este în mod egal evidentă pentru toată lumea și nu ar putea fi aplicată teoria actului clar, astfel cum a fost dezvoltată în jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene.

În concluzie, având în vedere că în materie penală nu este prevăzută condiția noutății, nu există o jurisprudență dezvoltată în rezolvarea problemei de drept și, întrucât sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală, a apreciat admisibilă sesizarea.

Președintele completului, doamna judecătoarea Mirela Sorina Popescu, președinte al Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, a declarat dezbaterile închise, iar Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a reținut dosarul în pronunțare cu privire la admisibilitatea sesizării.

ÎN ALTA CURTE,

asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

Prin Încheierea de ședință din data de 26 noiembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 3.778/63/2014*, Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea dezlegării chestiunii de drept „dacă în cazul infracțiunii de proxenetism săvârșită în modalitatea determinării prostituției lipsește tipicitatea ca și trăsătură esențială a infracțiunii, în cazul în care întreținerea de acte sexuale în scopul obținerii de foloase a avut loc în mod repetat, dar cu aceeași persoană”.

II. Expunerea succintă a cauzei și soluția propusă de instanța care a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție

Curtea de Apel Craiova a fost sesizată cu apelul declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism — Serviciul Teritorial Craiova împotriva Sentinței penale nr. 161 din data de 25 februarie 2015 pronunțate de Tribunalul Dolj în Dosarul nr. 3.778/63/2014*.

Prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism — Serviciul Teritorial Craiova s-a dispus trimiterea în judecată, în stare de libertate, a inculpaților BF și SC, pentru săvârșirea infracțiunilor de: constituire sub orice formă a unui grup, în vederea săvârșirii de infracțiuni, care nu este un grup infracțional organizat potrivit legii, prevăzută și pedepsită de art. 8 din Legea nr. 39/2003 privind prevenirea și combaterea criminalității organizate raportat la art. 323 alin. 1 și 2 din Codul penal din 1968;

prostituție, prevăzută și pedepsită de art. 328 din Codul penal din 1968, și proxenetism, prevăzută și pedepsită de art. 329 alin. 1 și 2 din Codul penal din 1968, cu aplicarea art. 33 lit. a) din Codul penal din 1968.

S-a reținut că, începând cu anul 2008, inculpatul BF a întreținut în mod repetat, în schimbul unor sume de bani, relații sexuale cu cetățeanul german SP și a acceptat propunerea cetățeanului german de a găsi persoane de sex masculin pentru a întreține relații sexuale contra cost cu acesta, sens în care i-a racolat și transportat în Germania pe numiții SC, VM și pe VC, care au întreținut relații sexuale cu SP, primind fiecare sume de bani cuprinse între 150 și 200 euro.

Inculpatul BF a primit de la SP prin serviciul W. suma de 359,55 \$ în perioada 2 ianuarie 2009 — 3 ianuarie 2011 și suma de 1.524 \$ prin serviciul M. în perioada 4 iulie 2009 — 3 ianuarie 2011.

În sarcina inculpatului SC s-a reținut că, începând cu anul 2010, a întreținut, în mod repetat, în schimbul unor sume de bani, relații sexuale cu numitul SP. Inculpatul a acceptat propunerea cetățeanului german de a găsi persoane de sex masculin pentru a întreține relații sexuale contra cost cu acesta, sens în care i-a racolat și transportat în cursul anului 2012 în Germania pe numiții IP, BM, SV, GA, GA, MB.

Din convorbirile telefonice purtate de inculpatul SC cu SP, interceptate și înregistrate autorizat, precum și din accesările autorizate de instanța de judecată ale adreselor de e-mail „x@y.com” și „y@y.com” a rezultat că inculpatul SC, în mod repetat, a purtat convorbiri în acest sens cu SP și i-a expediat acestuia poze ale unor persoane de sex masculin care voiau să întrețină relații sexuale contra cost în Germania cu acesta. Din probatoriul administrat în cauză se observă preocupările inculpatului SC de a găsi persoane cu constituție fizică asemănătoare celei cerute de SP. Acesta din urmă a mai solicitat inculpatului SC să fie atent ce persoane de sex masculin aduce în Germania, pentru că nu dorește să se afle în ce scop vin la el.

În același scop, inculpatul SC, prin intermediul numitului GD, la data de 26 septembrie 2012, ora 20:55:49, a discutat telefonic cu martorul GA, la numărul de telefon mobil xxxx, căruia i-a propus să meargă în Germania pentru a întreține relații sexuale și i-a solicitat să pună pe contul „de facebook câte 2—3 poze și să se vadă pieptul mare și încordat, solicitându-i să-și facă și o poză în „.....”, după care i-a spus martorului că „eu am dus o grămadă de băieți acolo”.

În ziua de 26 septembrie 2012, la ora 22:25:08, inculpatul SC a purtat discuții telefonice cu o persoană aflată la postul telefonic cu nr. zzzz, fapt ce dovedește preocupările permanente în a găsi persoane dispuse să întrețină relații homosexuale cu SP contra sumei de 100 euro.

Din formularele de transfer monetar rezultă că inculpatul SC a primit de la SP prin serviciul M., în perioada 4 iulie 2009 — 22 ianuarie 2013, suma de 1.321 \$. O mare parte din transferurile monetare efectuate au fost expediate pe numele surorii inculpatului, numita SG, care a declarat, cu ocazia audierii, că sumele de bani au fost destinate inculpatului SC care a și fost plecat în Germania de două ori, împreună cu fratele lor SV, iar în fotografiile postate pe facebook de către SC i-a recunoscut pe numiții DA și SV1.

Întrucât, de la săvârșirea infracțiunilor până la judecarea definitivă, au intervenit mai multe legi penale, prima instanță a analizat aplicarea legii penale mai favorabile.

Astfel, prima instanță a reținut că, potrivit art. 5 din Codul penal, legea penală mai favorabilă este legea nouă și, în baza art. 386 alin. (1) din Codul de procedură penală, a dispus schimbarea încadrării juridice a faptelor pentru care au fost trimiși în judecată inculpații BF și SC, din infracțiunea prevăzută de art. 8 din Legea nr. 39/2003 raportat la art. 323 alin. 1 și 2 din Codul penal în infracțiunea prevăzută de art. 367 alin. (1) din Codul penal și din infracțiunea de proxenetism prevăzută de art. 329 alin. 1 și 2 din Codul penal în infracțiunea prevăzută de

art. 213 alin. (1) din Codul penal, cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal.

A mai reținut prima instanță că infracțiunea de prostituție prevăzută de art. 328 din Codul penal din 1969 a fost dezincriminată, astfel că, față de dispozițiile art. 4 din Codul penal, a dispus achitarea inculpaților BF și SC în temeiul art. 16 din Codul de procedură penală raportat la art. 4 din Codul penal și art. 17 alin. 2 din Codul penal.

Pe de altă parte, prima instanță a reținut că, potrivit art. 213 alin. (1) din Codul penal, constituie infracțiunea de proxenetism determinarea sau înlesnirea practicării prostituției ori obținerea de foloase patrimoniale de pe urma practicării prostituției de către una sau mai multe persoane. Conform art. 213 alin. (4) din Codul penal, prin practicarea prostituției se înțelege întreținerea de acte sexuale cu diferite persoane, în scopul obținerii de foloase patrimoniale pentru sine sau pentru altul.

În aceste condiții, prima instanță a constatat că nu se poate reține practicarea prostituției, în sensul legii penale, dacă actele sexuale sunt întreținute cu aceeași persoană, chiar în scopul obținerii de foloase patrimoniale.

În speța de față, inculpatul BF a găsit persoane de sex masculin (PM, DS și alți bărbați neidentificați) pentru a întreține relații sexuale cu cetățeanul german SP și i-a racolat și transportat pe numiții SC, VM și VC pentru a întreține relații sexuale contra cost cu cetățeanul german. În sarcina inculpatului SC s-a reținut faptul că a racolat persoane de sex masculin pentru a întreține de bunăvoie relații sexuale contra-cost cu cetățeanul german SP. În concret, inculpatul SC i-a transportat în Germania în anul 2012 pe numiții IP, BM, SV și a propus întreținerea de relații sexuale contra cost numiților GA, GI și MB.

Întrucât actele sexuale au fost întreținute numai cu aceeași persoană, respectiv cu cetățeanul german SP, prima instanță a constatat lipsa unei trăsături esențiale a infracțiunii (tipicitatea obiectivă), ceea ce face ca fapta să nu fie prevăzută de legea penală.

Tipicitatea prevăzută de art. 15 alin. (1) din Codul penal, drept prima trăsătură esențială a infracțiunii, rezultă din principiul legalității incriminării și presupune corespondența dintre fapta concretă săvârșită, direct sau indirect, de către o persoană și elementele de natură obiectivă și subiectivă stabilite de legiuitor în modelul abstract prevăzut de norma de incriminare.

Având în vedere faptul că, în speța de față, raporturile sexuale au fost întreținute numai cu cetățeanul german SP, fapta nefiind incriminată de legiuitor în această modalitate, prima instanță a dispus achitarea celor doi inculpați, în temeiul art. 16 alin. (1) lit. b) teza I din Codul de procedură penală.

De asemenea, prima instanță a apreciat că faptele inculpaților BF și SC nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 367 din Codul penal, întrucât, în cauză, fapta în scopul comiterii căreia s-au constituit în grup infracțional inculpații nu intră în sfera dreptului penal, motiv pentru care, în baza art. 396 din Codul de procedură penală raportat la art. 17 alin. (2) din Codul de procedură penală și art. 16 alin. (2) din Codul de procedură penală, a dispus achitarea inculpaților și pentru infracțiunea prevăzută de art. 8 alin. (1) din Legea nr. 39/2003 privind prevenirea și combaterea criminalității organizate.

Punctul de vedere motivat al completului de judecată

Din corelarea art. 213 alin. (1) din Codul penal și art. 213 alin. (4) din Codul penal rezultă că persoana determinată la întreținerea de relații sexuale în scopul obținerii de foloase patrimoniale trebuie să fie îndemnată să întrețină relații sexuale cu mai multe persoane, nu cu una singură. Întreținerea de relații sexuale cu o singură persoană, chiar în scopul obținerii de foloase patrimoniale pentru sine sau pentru altul, nu constituie prostituție. Nu este reglementată nici situația în care o persoană determină mai multe persoane să întrețină relații sexuale cu aceeași persoană, în schimbul obținerii unor foloase patrimoniale, iar spre deosebire de vechea reglementare —

art. 328 din Codul penal din 1968 —, noua reglementare a infracțiunii de proxenetism incriminează determinarea la practicarea prostituției, iar nu doar fapta de a îndemna la practicarea prostituției.

III. Opiniile instanțelor de judecată

Au comunicat puncte de vedere asupra problemei de drept puse în discuție curțile de apel București, Bacău, Brașov, Cluj, Constanța, Galați, Oradea, Târgu Mureș și Timișoara.

S-au conturat următoarele opinii:

Sub aspectul admisibilității sesizării Înaltei Curți cu dezlegarea chestiunii de drept, magistrații Curții de Apel Bacău au opinat că este inadmisibilă, fără a prezenta argumente în acest sens, iar magistrații Curții de Apel Brașov au opinat în același sens, cu argumentarea că prin decizia în interpretare pe care ar trebui să o dea instanța supremă se tinde la rezolvarea conflictului de drept dedus judecării.

Asupra chestiunii de drept ce se solicită a fi dezlegată, într-o opinie majoritară exprimată de Curtea de Apel București, Curtea de Apel Constanța, Curtea de Apel Timișoara, Curtea de Apel Târgu Mureș, Curtea de Apel Brașov, Curtea de Apel Oradea, Curtea de Apel Galați, Curtea de Apel Cluj, Tribunalul Bacău, Tribunalul Bihor, Tribunalul Brașov, Tribunalul Tulcea, Tribunalul Mureș, Tribunalul Caraș-Severin, Tribunalul Maramureș, Tribunalul Timiș, Judecătoria Bacău, Judecătoria Rupea, Judecătoria Miercurea-Ciuc, Judecătoria Luduș, s-a apreciat că în cazul infracțiunii de proxenetism săvârșite în modalitatea determinării practicării prostituției lipsește tipicitatea, ca trăsătură esențială a infracțiunii, în ipoteza în care întreținerea de acte sexuale în scopul obținerii de foloase patrimoniale a avut loc în mod repetat, dar cu aceeași persoană.

Tribunalul pentru Minori și Familie Brașov a opinat că se poate reține infracțiunea de proxenetism chiar dacă întreținerea de acte sexuale în scopul obținerii de foloase a avut loc cu aceeași persoană, dar în mod repetat. În același sens, magistrații din cadrul Judecătoria Sector 1 București și Judecătoria Toplița au apreciat că în cazul infracțiunii de proxenetism săvârșite în modalitatea determinării prostituției este îndeplinită condiția tipicității, ca trăsătură esențială a infracțiunii, în cazul în care întreținerea de acte sexuale în scopul obținerii de foloase a avut loc în mod repetat, cu aceeași persoană.

IV.1. Opinia specialiștilor consultați

În conformitate cu dispozițiile art. 476 alin. (10) raportat la art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală, a fost solicitată opinia scrisă a unor specialiști recunoscuți cu privire la chestiunea de drept ce formează obiectul sesizării, însă aceștia nu au dat curs solicitării, nefiind transmis niciun punct de vedere în acest sens.

IV.2. Punctul de vedere exprimat de Direcția legislație, studii, documentare și informatică juridică din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție

În interpretarea art. 213 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 213 alin. (4) din Codul penal, în cazul infracțiunii de proxenetism săvârșite în modalitatea determinării practicării prostituției lipsește tipicitatea, ca trăsătură esențială a infracțiunii, în ipoteza în care întreținerea de acte sexuale în scopul obținerii de foloase patrimoniale a avut loc în mod repetat, cu aceeași persoană.

Totodată, s-a apreciat că opțiunea legiuitorului de a nu include în definiția „practicării prostituției” ipoteza în care actele sexuale sunt întreținute cu aceeași persoană și, deci, de a plasa în afara sferei de aplicare a normei de incriminare prevăzute în art. 213 alin. (1) din Codul penal determinarea la întreținerea de acte sexuale cu aceeași persoană, indiferent dacă determinarea privește mai multe acte sexuale — deși constituie o opțiune criticabilă — nu poate fi modificată pe cale de interpretare, prin introducerea în sfera de aplicare a normei de incriminare prevăzute în art. 213 alin. (1) din Codul penal a unei fapte neprevăzute de legiuitor. În acest sens, s-a subliniat că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, modificarea conținutului

unei norme juridice în sensul adaptării ei la realitățile sociale este o prerogativă exclusivă a autorității legislative, conform dispozițiilor art. 61 alin. (1) din Constituție.

V. Examenul jurisprudenței

La nivelul curților de apel nu au fost identificate hotărâri judecătorești privind chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată.

VI. Jurisprudență relevantă a Curții Constituționale

Nu au fost identificate decizii relevante în problema de drept analizată.

VII. Jurisprudență relevantă a Înaltei Curți de Casație și Justiție

Nu au fost identificate decizii relevante în problema de drept analizată.

VIII. Jurisprudență relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului

Nu au fost identificate decizii relevante în problema de drept analizată.

IX. Jurisprudență relevantă a Curții de Justiție a Uniunii Europene

Nu au fost identificate decizii relevante în problema de drept analizată.

X. Dispoziții legale incidente

Art. 213 din Codul penal — Proxenetismul

„(1) Determinarea sau înlesnirea practicării prostituției ori obținerea de foloase patrimoniale de pe urma practicării prostituției de către una sau mai multe persoane se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) În cazul în care determinarea la începerea sau continuarea practicării prostituției s-a realizat prin constrângere, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(3) Dacă faptele sunt săvârșite față de un minor, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu jumătate.

(4) Prin *practicarea prostituției* se înțelege întreținerea de acte sexuale cu diferite persoane în scopul obținerii de foloase patrimoniale pentru sine sau pentru altul.”

Art. 15 din Codul penal — Trăsăturile esențiale ale infracțiunii

„(1) Infracțiunea este fapta prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție, nejustificată și imputabilă persoanei care a săvârșit-o.

(2) Infracțiunea este singurul temei al răspunderii penale.”

XI. Opinia Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

Prin Adresa nr. 3.230/C/3060/III-5/2015 din data de 26 ianuarie 2016, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că nu există în lucru nicio sesizare având ca obiect promovarea unui recurs în interesul legii vizând problema de drept supusă dezlegării. La data de 8 februarie 2016, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a depus concluzii reformulate prin care solicită pronunțarea unei decizii prin care problema de drept supusă dezlegării să primească următoarea rezolvare:

1. *În cazul determinării prostituției nu este necesar ca persoana care a fost determinată să practice prostituția să porceadă la întreținerea de acte sexuale.*

2. *Pentru practicarea prostituției nu este necesar ca întreținerea de acte sexuale în scopul obținerii de foloase să se realizeze cu mai multe persoane.*

XII. Raportul asupra chestiunii de drept supuse dezlegării

Opinia judecătorului-raportor asupra chestiunii de drept supuse dezlegării a fost în sensul că este inadmisibilă sesizarea formulată de Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori în Dosarul nr. 3.778/63/2014*, în vederea dezlegării chestiunii de drept:

„Dacă în cazul infracțiunii de proxenetism săvârșite în modalitatea determinării prostituției lipsește tipicitatea ca trăsătură esențială a infracțiunii, în cazul în care întreținerea de

acte sexuale în scopul obținerii de foloase a avut loc în mod repetat, dar cu aceeași persoană.”

XIII. Înalta Curte de Casație și Justiție

Examinând sesizarea formulată în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorul-raportor și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, reține următoarele:

Cu privire la condițiile de admisibilitate a sesizării

Pentru considerentele ce vor fi expuse, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept apreciază că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală, așa încât se impune respingerea ca inadmisibilă a sesizării.

În conformitate cu dispozițiile art. 475 din Codul de procedură penală: *„Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că există o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective și asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.*

Examinând admisibilitatea prin prisma criteriilor sus-menționate, Înalta Curte constată îndeplinite în cauză condițiile privind titularul și etapa procesuală în care poate fi formulată sesizarea. Astfel, cauza se află în curs de judecată în ultimă instanță, Curtea de Apel Craiova fiind investită cu soluționarea apelului declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism — Serviciul Teritorial Craiova împotriva Sentinței penale nr.161 din data de 25 februarie 2015, pronunțată de Tribunalul Dolj în dosarul nr. 3.778/63/2014*, prin care s-a dispus achitarea inculpaților.

De asemenea, se constată că problema de drept cu care a fost sesizată Înalta Curte de Casație și Justiție nu a făcut obiectul unei hotărâri prealabile sau al unui recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui asemenea recurs.

Cu toate acestea, sesizarea este inadmisibilă.

Hotărârile prealabile sunt obligatorii pentru instanțe și au menirea de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii și chiar de a elimina riscul apariției unei practici neunitare, deși acest obiectiv este prevăzut expres doar în cazul recursului în interesul legii (art. 471 din Codul de procedură penală).

Drept urmare, scopul acestei proceduri este de a da dezlegări asupra unor probleme veritabile și dificile de drept.

Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție conform art. 475 din Codul de procedură penală trebuie efectuată doar în situația în care, în cursul soluționării unei cauze penale, se pune problema interpretării și aplicării unor dispoziții legale neclare, echivoce, care ar putea da naștere mai multor soluții.

Interpretarea urmărește cunoașterea înțelesului exact al normei, clarificarea sensului și scopului acesteia, așa încât procedura prealabilă nu poate fi folosită în cazul în care aplicarea corectă a dreptului se impune într-un mod atât de evident, încât nu lasă loc de îndoială cu privire la modul de soluționare a întrebării adresate.

Cu privire la problema a cărei dezlegare se solicită, se constată că **nu constituie o reală problemă de drept, generată de dificultăți de interpretare a normei de incriminare sau de opinii divergente exprimate în acest sens și argumentate din punct de vedere juridic.**

În speță, în condițiile în care parchetul (în calitate de unic apelant) nu contestă că legea nouă este mai favorabilă, sunt aplicabile dispozițiile art. 213 alin. (1) și (4) din Codul penal, acestea fiind prevederile legale care ar trebui examinate de Înalta Curte de Casație și Justiție.

Pe de o parte, dispozițiile de drept substanțial incidente și care ar trebui interpretate sunt clare, inteligibile, neechivoce.

Omisinea legiuitorului de a incrimina anumite fapte nu poate fi suplinită prin pronunțarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a unei hotărâri conform art. 475 din Codul de procedură penală.

Pe de altă parte, problema a cărei dezlegare se solicită nu are caracter de noutate. Chiar dacă, relativ recent, a intrat în vigoare noul Cod penal, incriminarea proxenetismului nu se deosebește fundamental de vechea incriminare (art. 329 din Codul penal din 1969), varianta tip fiind, practic, preluată din vechiul cod, cu unele modificări clarificatoare, de ordin semantic (*Codul penal. Comentariu pe articole*, pag. 444, Editura C.H. Beck, București 2014), determinate și de faptul că prostituția nu mai este incriminată.

Pe cale de consecință, noua normă de incriminare a infracțiunii de proxenetism conține și definiția „*practicării prostituției*”, termen la care face referire și care constituie o condiție esențială atașată elementului material, intrând astfel în conținutul constitutiv al infracțiunii, devenind parte componentă a tipicității infracțiunii de proxenetism.

Așa cum se prevede în dispozițiile art. 213 alin. (4) din Codul penal: „*Prin practicarea prostituției se înțelege întreținerea de acte sexuale cu diferite persoane în scopul obținerii de foloase patrimoniale pentru sine sau pentru altul.*” Se păstrează caracterul repetat al actelor ce conduc la prostituție, precum și necesitatea existenței unor clienți diferiți (*Codul penal. Comentariu pe articole*, pag. 445, Editura C.H. Beck, București 2014).

Drept urmare, și determinarea la practicarea prostituției trebuie să vizeze o activitate de tipul celei descrise în conținutul normei de incriminare, astfel cum este definită la art. 213 alin. (4) din Codul penal.

În situația în care s-ar aprecia că sesizarea este admisibilă, răspunsul pe care Înalta Curte de Casație și Justiție ar trebui să îl dea întrebării prealabile s-ar limita la simpla trimitere la dispozițiile art. 213 alin. (1) și (4) din Codul penal, căci nu s-ar putea răspunde altceva decât ceea ce este prevăzut cu claritate în norma de incriminare.

În altă ordine de idei, se constată că, **doar aparent, soluționarea pe fond a cauzei depinde de lămurirea chestiunii de drept ce formează obiectul sesizării. În realitate, nici această condiție nu este îndeplinită.**

Într-adevăr, apelul parchetului vizează soluția de achitare cu privire la infracțiunea de proxenetism, soluție dispusă pe motiv că fapta nu este prevăzută de legea penală deoarece lipsește

tipicitatea obiectivă, ca trăsătură esențială a infracțiunii. Potrivit situației de fapt stabilite în speță, atât determinarea la practicarea prostituției, cât și practicarea efectivă a prostituției s-au făcut cu referire la un singur client.

Întrebarea adresată Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în procedura pronunțării unei hotărâri prealabile pune accent pe o împrejurare neesențială pentru incriminarea proxenetismului în modalitatea „*determinarea (...) la practicarea prostituției*”, respectiv numărul persoanelor cu care se practică efectiv prostituția.

În realitate, problema care trebuie analizată în speță nu este modalitatea în care a fost sau nu practicat prostituția, deci cum a acționat persoana asupra căreia a fost exercitată acțiunea de determinare, ci conduita autorului infracțiunii de proxenetism în varianta determinării. Ceea ce interesează așadar sunt datele ce caracterizează acțiunea de determinare, care, pentru a se încadra în norma de incriminare, trebuie să aibă în vedere practicarea prostituției în modalitatea în care este definită de art. 213 alin. (4) din Codul penal.

Hotărârile prealabile trebuie pronunțate numai în interpretarea și aplicarea dispozițiilor legale, constituind o dezlegare de principiu a unei probleme de drept. În egală măsură, sesizarea trebuie să vizeze exclusiv probleme de interpretare a legii, și nu elemente particulare ale cauzei deduse judecătii.

Or, întrebarea nu vizează o situație care ar putea rezulta din dispozițiile a căror interpretare se solicită, ci o situație concretă, ce face obiectul cauzei pendinte.

Cum problema pusă în discuție face obiectul căii de atac asupra căreia trebuie să se pronunțe Curtea de Apel Craiova, s-ar ajunge ca prin reformularea întrebării și soluționarea sesizării Înalta Curte de Casație și Justiție să soluționeze, de fapt, fondul cauzei, statuând dacă fapta ce face obiectul acuzației penale este sau nu prevăzută de legea penală.

S-ar ajunge astfel chiar la rezolvarea conflictului de drept penal dedus judecătii.

Drept urmare, întrebarea formulată nu vizează o reală problemă de drept, o chestiune de drept esențială, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei și care să reclame o rezolvare de principiu prin pronunțarea unei hotărâri prealabile de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

Pentru aceste considerente, constatând că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală, urmează a se dispune respingerea ca inadmisibilă a sesizării, în temeiul art. 477 din Codul de procedură penală.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 477 din Codul de procedură penală,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori în Dosarul nr. 3.778/63/2014*, prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept „*dacă în cazul infracțiunii de proxenetism săvârșită în modalitatea determinării prostituției lipsește tipicitatea ca trăsătură esențială a infracțiunii, în cazul în care întreținerea de acte sexuale în scopul obținerii de foloase a avut loc în mod repetat, dar cu aceeași persoană*”.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 10 februarie 2016.

PREȘEDINTELE SECȚIEI PENALE
A ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
judecător **MIRELA SORINA POPESCU**

Magistrat-asistent,
Otilia Constantin

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE

privind sancționarea Societății A & E INSURANCE BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. cu retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, București, cod de înregistrare fiscală 31588130, în temeiul art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma analizării de către Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară, în ședința din data de 17 februarie 2016, a Referatului de constatare întocmit de Direcția reglementare-autorizare cu nr. SA-DRA 980 din 2 februarie 2016, ca urmare a controlului permanent efectuat la Societatea A & E INSURANCE BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în Iași, Șos. Națională nr. 178, bl. T1, tronson 1, parter, ap. 9, județul Iași, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J22/1721/02.06.2008, cod unic de înregistrare 23983848, RBK-503/15.08.2008, reprezentată legal de doamna Costin Elena în calitate de conducător executiv,

a constatat următoarele:

Societatea A & E INSURANCE BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. nu a solicitat aprobarea majorării capitalului social la nivelul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. b) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, până la data de 31 decembrie 2015.

Astfel, au fost încălcate prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și ale art. 20 alin. (1) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, ceea ce constituie contravenție conform art. 39 alin. (2) lit. a) și e) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea și supravegherea intermediarilor în asigurări și reasigurări, cu modificările și completările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară emite următoarea decizie:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) lit. b), art. 3 alin. (1) lit. d) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 8 alin. (2) lit. a) și ale art. 39 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 20 alin. (2) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, se sancționează Societatea A & E INSURANCE BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., denumită în continuare *Societatea*, cu sediul social în Iași, Șos. Națională nr. 178, bl. T1, tronson 1, parter, ap. 9, județul Iași, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J22/1721/02.06.2008, cod unic de înregistrare 23983848, RBK-503/15.08.2008, reprezentată legal de doamna Costin Elena în calitate de conducător executiv, cu retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare.

Art. 2. — (1) Societății i se interzic desfășurarea activității de negociere și încheiere de noi contracte de asigurare pentru persoanele fizice sau juridice, acordarea de asistență pe durata derulării contractelor în curs ori în legătură cu regularizarea daunelor, precum și desfășurarea oricăror operațiuni specifice

brokerilor de asigurare, astfel cum sunt definite în Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Societatea are obligația să aducă la cunoștința clienților săi retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data primirii prezentei decizii, în vederea efectuării plății ratelor scadente la contractele în curs de derulare direct la asigurați, rămânând direct răspunzătoare pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin contractele în vigoare.

(3) Societatea are obligația ca, în termen de 30 de zile de la data primirii prezentei decizii, să înregistreze la Oficiul Național al Registrului Comerțului eliminarea din obiectul de activitate a codurilor specifice activității de broker de asigurare, precum și eliminarea din denumire a sintagmei „broker de asigurare”.

Art. 3. — Împotriva prezentei decizii Societatea poate formula plângere prealabilă adresată Autorității de Supraveghere Financiară, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, și poate sesiza Curtea de Apel București în termen de 6 luni, conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

p. Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Gheorghe Cornel Coca Constantinescu

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE**privind sancționarea Societății GRUP PHOENIX BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.
cu retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare**

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, București, cod de înregistrare fiscală 31588130, în temeiul art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma analizării de către Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară, în ședința din data de 17 februarie 2016, a Referatului de constatare întocmit de Direcția reglementare-autorizare cu nr. SA-DRA 853 din 28 ianuarie 2016, ca urmare a controlului permanent efectuat la Societatea GRUP PHOENIX BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în București, șos. București—Târgoviște nr. 22 B, bl. 1, sc. B, et. 3, ap. 310, sectorul 1, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J40/2994/27.02.2004, cod unic de înregistrare 16184228, RBK-209/24.05.2004, reprezentată legal de doamna Crișan Elena Dumitra în calitate de conducător executiv,

a constatat următoarele:

Societatea GRUP PHOENIX BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. nu a solicitat aprobarea majorării capitalului social la nivelul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. b) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, până la data de 31 decembrie 2015.

Astfel, au fost încălcate prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și ale art. 20 alin. (1) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, ceea ce constituie contravenție conform art. 39 alin. (2) lit. a) și e) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea și supravegherea intermediarilor în asigurări și reasigurări, cu modificările și completările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară emite următoarea decizie:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) lit. b), art. 3 alin. (1) lit. d) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 8 alin. (2) lit. a) și ale art. 39 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 20 alin. (2) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, se sancționează Societatea GRUP PHOENIX BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., denumită în continuare *Societatea*, cu sediul social în București, șos. București—Târgoviște nr. 22 B, bl. 1, sc. B, et. 3, ap. 310, sectorul 1, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J40/2994/27.02.2004, cod unic de înregistrare 16184228, RBK-209/24.05.2004, reprezentată legal de doamna Crișan Elena Dumitra în calitate de conducător executiv, cu retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare.

Art. 2. — (1) Societății i se interzic desfășurarea activității de negociere și încheiere de noi contracte de asigurare pentru persoanele fizice sau juridice, acordarea de asistență pe durata derulării contractelor în curs ori în legătură cu regularizarea daunelor, precum și desfășurarea oricăror operațiuni specifice

brokerilor de asigurare, astfel cum sunt definite în Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Societatea are obligația să aducă la cunoștința clienților săi retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data primirii prezentei decizii, în vederea efectuării plății ratelor scadente la contractele în curs de derulare direct la asigurator, rămânând direct răspunzătoare pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin contractele în vigoare.

(3) Societatea are obligația ca, în termen de 30 de zile de la data primirii prezentei decizii, să înregistreze la Oficiul Național al Registrului Comerțului eliminarea din obiectul de activitate a codurilor specifice activității de broker de asigurare, precum și eliminarea din denumire a sintagmei „broker de asigurare”.

Art. 3. — Împotriva prezentei decizii Societatea poate formula plângere prealabilă adresată Autorității de Supraveghere Financiară, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, și poate sesiza Curtea de Apel București în termen de 6 luni, conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

p. Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Gheorghe Cornel Coca Constantinescu

București, 3 martie 2016.
Nr. 562.

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE**privind sancționarea Societății ASIG BROKER'S GROUP — BROKER DE ASIGURARE — S.A. cu retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare**

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, București, cod de înregistrare fiscală 31588130, în temeiul art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma analizării de către Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară, în ședința din data de 17 februarie 2016, a Referatului de constatare întocmit de Direcția reglementare-autorizare cu nr. SA-DRA 977 din 2 februarie 2016, ca urmare a controlului permanent efectuat la Societatea ASIG BROKER'S GROUP — BROKER DE ASIGURARE — S.A., cu sediul social în București, str. Madrid nr. 7, ap. 9, sectorul 1, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J40/16033/19.06.1992, cod unic de înregistrare 3592390, RBK-107/10.04.2003, reprezentată legal de domnul Mitrea Traian în calitate de conducător executiv,

a constatat următoarele:

Societatea ASIG BROKER'S GROUP — BROKER DE ASIGURARE — S.A. nu a solicitat aprobarea majorării capitalului social la nivelul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. b) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, până la data de 31 decembrie 2015.

Astfel, au fost încălcate prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și ale art. 20 alin. (1) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, ceea ce constituie contravenție conform art. 39 alin. (2) lit. a) și e) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea și supravegherea intermediarilor în asigurări și reasigurări, cu modificările și completările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară emite următoarea decizie:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) lit. b), art. 3 alin. (1) lit. d) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 8 alin. (2) lit. a) și ale art. 39 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 20 alin. (2) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, se sancționează Societatea ASIG BROKER'S GROUP — BROKER DE ASIGURARE — S.A., denumită în continuare *Societatea*, cu sediul social în București, str. Madrid nr. 7, ap. 9, sectorul 1, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J40/16033/19.06.1992, cod unic de înregistrare 3592390, RBK-107/10.04.2003, reprezentată legal de domnul Mitrea Traian în calitate de conducător executiv, cu retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare.

Art. 2. — (1) Societății i se interzic desfășurarea activității de negociere și încheiere de noi contracte de asigurare pentru persoanele fizice sau juridice, acordarea de asistență pe durata derulării contractelor în curs ori în legătură cu regularizarea daunelor, precum și desfășurarea oricăror operațiuni specifice

brokerilor de asigurare, astfel cum sunt definite în Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Societatea are obligația să aducă la cunoștința clienților săi retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data primirii prezentei decizii, în vederea efectuării plății ratelor scadente la contractele în curs de derulare direct la asiguraător, rămânând direct răspunzătoare pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin contractele în vigoare.

(3) Societatea are obligația ca, în termen de 30 de zile de la data primirii prezentei decizii, să înregistreze la Oficiul Național al Registrului Comerțului eliminarea din obiectul de activitate a codurilor specifice activității de broker de asigurare, precum și eliminarea din denumire a sintagmei „broker de asigurare”.

Art. 3. — Împotriva prezentei decizii Societatea poate formula plângere prealabilă adresată Autorității de Supraveghere Financiară, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, și poate sesiza Curtea de Apel București în termen de 6 luni, conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

p. Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Gheorghe Cornel Coca Constantinescu

București, 3 martie 2016.
Nr. 563.

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE
privind sancționarea Societății ARTMA BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.
cu retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, București, cod de înregistrare fiscală 31588130, în temeiul art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma analizării de către Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară, în ședința din data de 17 februarie 2016, a Referatului de constatare întocmit de Direcția reglementare-autorizare cu nr. SA-DRA 814 din 27 ianuarie 2016, ca urmare a controlului permanent efectuat la Societatea ARTMA BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în București, Drumul Taberei nr. 35A, bl. 803, et. 7, ap. 74, camera 1, sectorul 6, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J40/2157/25.02.2011, cod unic de înregistrare 28092314, RBK-681/26.05.2011, reprezentată legal de doamna Romanescu Marta în calitate de conducător executiv,

a constatat următoarele:

Societatea ARTMA BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. nu a solicitat aprobarea majorării capitalului social la nivelul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. b) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, până la data de 31 decembrie 2015.

Astfel, au fost încălcate prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și ale art. 20 alin. (1) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, ceea ce constituie contravenție conform art. 39 alin. (2) lit. a) și e) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea și supravegherea intermediarilor în asigurări și reasigurări, cu modificările și completările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară emite următoarea decizie:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) lit. b), art. 3 alin. (1) lit. d) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 8 alin. (2) lit. a) și ale art. 39 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 20 alin. (2) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, se sancționează Societatea ARTMA BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., denumită în continuare *Societatea*, cu sediul social în București, Drumul Taberei nr. 35A, bl. 803, et. 7, ap. 74, camera 1, sectorul 6, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J40/2157/25.02.2011, cod unic de înregistrare 28092314, reprezentată legal de doamna Romanescu Marta în calitate de conducător executiv, cu retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare.

Art. 2. — (1) Societății i se interzic desfășurarea activității de negociere și încheiere de noi contracte de asigurare pentru persoanele fizice sau juridice, acordarea de asistență pe durata derulării contractelor în curs ori în legătură cu regularizarea daunelor, precum și desfășurarea oricăror operațiuni specifice brokerilor de asigurare, astfel cum sunt definite în Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Societatea are obligația să aducă la cunoștința clienților săi retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data primirii prezentei decizii, în vederea efectuării plății ratelor scadente la contractele în curs de derulare direct la asigurator, rămânând direct răspunzătoare pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin contractele în vigoare.

(3) Societatea are obligația ca, în termen de 30 de zile de la data primirii prezentei decizii, să înregistreze la Oficiul Național al Registrului Comerțului eliminarea din obiectul de activitate a codurilor specifice activității de broker de asigurare, precum și eliminarea din denumire a sintagmei „broker de asigurare”.

Art. 3. — Împotriva prezentei decizii Societatea poate formula plângere prealabilă adresată Autorității de Supraveghere Financiară, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, și poate sesiza Curtea de Apel București în termen de 6 luni, conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

p. Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Gheorghe Cornel Coca Constantinescu

București, 3 martie 2016.
Nr. 564.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2016 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2016 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

